

vertikalt ställda stolpar, sannolikt gravmonument över de döda. Ett fåtal av stolparna äro mycket enkelt skulpterade, alla ha polygonal form. Många ha fallit omkull. Deras antal är betydligt större än gravarnas, av vilka det har funnits 120 stycken.

Vinningslystna "guldsökare", som äro så vanliga i Östturkistan, och vårens häftiga stormar under århundradenas lopp, hade åsamkat en beklagansvärd förödelse över denna intressanta begravningsplats.

Sönderfallna och blottade lågo kistorna spridda på kullen och dess sluttningar. Stycken, vilkas virke ännu var kärnfriskt, hade legat skyddade under jorden ända tills de grävts upp av plundrare för kanske ett tiotal år sedan. Andra delar voro ljusgrå, genomtorra och sköra liksom det virke man kring Lou-lan finner på jordytan.

Bland de 120 gravarna fanns blott *en*, som förblivit absolut orörd av både människor och stormar. I fem eller sex kistor som plundrats lågo liken ännu kvar. För övrigt voro de dödas kvarlevor kringstridda utanför kistorna. Av somliga lik fanns endast skelettet kvar, under det att andra voro väl bibehållna mumier.

Ännu är det omöjligt att avgöra vilken ras det folk tillhört som på denna plats begravt sina döda. Att det icke varit kineser synes otvivelaktigt. De döda voro iförda toppmössor av en form som varit allmän hos Centralasiens nomadfolk. Frånvaron av metall, föremålen av trä och ben och den grova vävnad, vari de varit svepta synes antyda att de tillhört ett primitivt folk, kanske till största delen levande av jakt och fiske.